

Ik vind jou lief

'Jasper, zullen we stoepranden?' vraagt Kim aan haar broer.

'Oké. Maar niet met mij nieuwe bal hoor. De vorige keer kwam hij bijna onder een auto.'

Terwijl Kim een bal uit de schuur haalt, trekt Jasper zijn gympen aan. 'Blijven jullie wel in de buurt, we gaan zo eten hoor,' roept moeder vanuit de keuken.

Kim loopt door de gang terwijl ze met de bal stuitert. 'Deze is lekker hard opgepompt zeg!'

'Ik ga wel aan de overkant staan,' zegt Jasper. Hij rent de straat over. Gelukkig is er altijd maar weinig verkeer in hun straat. De stoepranden in de straat zijn ook lekker hoog, zodat je er heel goed kan stoepranden.

Kim tilt de bal hoog boven haar hoofd, mikt even goed, en gooit dan met een mooie boog de bal naar de overkant. De bal landt precies op de stoeprand, en stuitert met een boog weer terug naar Kims kant van de weg.

'1-0!' roept Kim.

'Gewoon beginnersgeluk!' roept Jasper terug. En hij lijkt gelijk te hebben, want Kims volgende gooi komt niet eens in de buurt van de stoeprand.

'Let op, nu kom ik!' roept Jasper. Hij mikt heel nauwkeurig. Kim kijkt gespannen toe. Zal haar broer haar stoeprand raken of niet? Ze weet uit ervaring dat Jasper supergoed is in dit spel. Doordat ze allebei zo geconcentreerd naar de bal kijken, hebben ze niet in de gaten dat er achter Kim over de stoep een meisje met een driewielertje komt aanfietsen.

'Gooi dan!' roept Kim. 'Of durf je niet? Ben je bang dat je mist?'

Dat laat Jasper niet op zich zitten. Met een harde gooi keilt hij de bal naar de overkant.

'Veel te hoog!' roept Kim. Dan hoort ze achter zich opeens een gil en een hoop gekletter.

Geschrokken draait ze zich om. Ook Jasper komt snel naar hen toegerend. 'O nee... wat heb ik gedaan?' zegt hij verschrikt. Midden op de stoep ligt een meisje, met haar driewieler bovenop haar. Ze gilt het uit.

'Jasper, help even!' zegt Kim. Samen tillen ze voorzichtig de driewieler van het meisje af. Dan hurkt Kim naast het haar neer. 'Heb je je pijn gedaan?'

Het meisje draait haar hoofd naar Kim. Als ze in haar gezicht kijkt, krijgt ze even een schokje. 'Jasper, kijk...,' zegt ze. Jasper ziet het ook. 'Dat is Sofietje, dat gehandicapte meisje van de hoek.'

Kim trekt het meisje wat overeind. Sofie wrijft met haar knuistjes over haar ogen en langzamerhand kalmeert we wat. 'Mijn hoofd doet zeer,' zegt ze snikkend. Jasper knielt ook bij hen neer en onderzoekt haar hoofd. 'Ik zie gelukkig geen bloed,' zegt hij.

Kim slaat haar armen om Sofie heen. 'Heb je nog meer ergens pijn?' vraagt ze.

Sofie schudt haar hoofdje. Er rollen twee dikke tranen over haar wangen.

Kim kijkt Jasper aan. 'Ik vind het zo zielig...,' zegt ze zacht terwijl ze Sofie door haar haren strijkt. Sofie kruipt nog dichter tegen haar aan. Dan slaat ze opeens allebei haar armpjes om Kim heen en legt ze haar hoofd op Kims schouder. Zo blijven ze een hele tijd zitten. Kim wiegt haar een beetje heen en weer, terwijl ze af en toe het kleine lijfje voelt schokken. Na een tijdje stopt het snikken. Dan hoort Kim hoe Sofie iets in haar oor fluistert: 'Ik vind jou lief!' En dan moet Kim een paar keer met haar ogen knipperen omdat ze opeens alles opeens zo waterig wordt.